

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 527/2019
30.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Нере Стевовић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К- 30/2018 од 05.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1- 1150/2018 од 14.02.2019. године, у седници већа одржаној 30.05.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нере Стевовић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К- 30/2018 од 05.10.2018. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1- 1150/2018 од 14.02.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К - 30/2018 од 05.10.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца и истовремено опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Краљеву 6К – 486/16 од 26.01.2017. године којом је окривљени оглашен кривим за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ и за које му је узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године, па му је за наведена дела изречена јединствена казна затвора у трајању од две године и три месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 22.01.2017. године до 26.01.2017. године.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-1150/2018 од 14.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Пожеги К – 30/2018 од 05.10.2018. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Нера Стевовић, поднела је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или захтев усвоји и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Нере Стевовић, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1) ЗКП и у вези са тим наводи да су побијане пресуде засноване на доказима на којима се по закону не могу заснивати. У том смислу, као незаконит доказ бранилац означава записник о препознавању лица и записник о препознавању предмета (одеће окривљеног), сматрајући да су оба сачињена противно одредбама Законика о кривичном поступку.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног је истицао и у жалби на пресуду Основног суда у Пожеги К – 30/2018 од 05.10.2018. године оспоравајући на идентичан начин предметне записнике о препознавању лица и предмета сачињене дана 03.12.2017. године, о чему је Апелациони суд у Крагујевцу на страни 2. пасус четврти и пети дао јасне разлоге да се у конкретном случају не ради о незаконито прибављеним доказима, већ да су исти сачињени у свему у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, које у свему као правилне прихвата и Врховни касациони суд стим што указује да околности у захтеву изнете да је окривљени био физички присутан у просторијама полицијске станице у Ариљу, где су га полицијски службеници привели, у тренутку када је оштећена вршила препознавање и да је упркос његовом присуству препознавање вршено на основу фотографије окривљеног, што је и сама оштећена ББ у свом исказу потврдила, не чине саме по себи овај доказ недозвољеним.

Наиме, из исказа оштећене утврђује се да је препознавање лица вршила на основу фотографије, а тек потом је у просторијама полиције видела окривљеног, који је очигледно био доступан полицијским службеницима и приведен у станицу полиције тек након што је препознавање већ обављено од стране оштећене. Само препознавање лица обављено је у свему у складу са одредбама члана 90. Законика

о кривичном поступку јер су оштећеној након што је прецизно описала да је реч о лицу мушког пола, старости око 40 до 45 година, проћелавом лицу нижег раста и мршавије телесне грађе и након што су јој предочили пет фотографија, са сигурношћу, стопостотном вероватноћом, указала да је реч о лицу под редним бројем 2 – АА стога су супротни наводи да је препознавање лица вршено незаконито неосновани.

У погледу записника о препознавању предмета, увидом у списе предмета утврђује се да су оштећеној само показани предмети - одећа окривљеног, а да јој нису показани други њој непознати предмети чије би особине биле сличне онима какве је описала. Међутим, неправилна примена ове одредбе закона, по налажењу Врховног касационог суда, није била од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, јер су чињенице у погледу наведених околности утврђене и на основу других доказа, па су супротни наводи захтева браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву бранилац указује да је изрека првостепене пресуде противречна сама себи и изнетим разлозима, а разлози који су дати су нејасни и противречни и да постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима одлуке те указује на учињену повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени, односно његов бранилац, може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе на основу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Како је бранилац окривљеног АА, адвокат Нера Стевовић, захтев за заштиту законитости поднела због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца то је захтев у том делу одбачен као недозвољен.

Такође, бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на чињеницу да материјални докази пронађени на лицу места не указују на окривљеног као учиниоца кривичног дела, те нису ни вештачени пронађени материјални трагови у виду отисака папиларних линија а који су на одговарајући начин фиксирани од стране припадника Крим-техничке службе, чиме у суштини бранилац оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, а како погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу одредбе члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости то је и у том делу захтев одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП, у том делу захтев за заштиту законитости одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Марија Рибарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**